

følge af anvendelsen af en sådan bestemmelse eller af administrativ praksis.

Som restriktive bestemmelser og restriktiv praksis regnes navnlig sådanne, som alene for udlændinge:

- a) forbyder udførelse af tjenesteydelser,
- b) gør udførelse af tjenesteydelser afhængig af en tilladelse eller af udstedelse af et dokument som f. eks. særlige legitimationer for udenlandske erhvervsdrivende,
- c) gør udstedelsen af den krævede tilladelse til udførelse af tjenesteydelser afhængig af yderligere betingelser,
- d) gør adgangen til udførelse af tjenesteydelser afhængig af et forudgående ophold eller en forudgående faglig prøvetid i værtslandet,
- e) gør udførelse af tjenesteydelser økonomisk byrdefuld ved at pålægge skattemæssige eller andre byrder, såsom erlæggelse af depositum eller kautionstilladelse i værtslandet,
- f) begrænser eller lægger hindringer i vejen for adgangen til forsynings- eller afsætningsmuligheder ved at gøre denne adgang mere bekostelig eller vanskelig,
- g) formener eller begrænser adgangen til at deltage i ordninger vedrørende social tryghed, især i syge-, ulykkes-, invalide- og alderdomsforsikringsordninger, samt til at oppebære familietilskud,
- h) indrømmer en mindre gunstig behandling i tilfælde af nationalisering, ekspropriation eller beslaglæggelse.

Det samme gælder bestemmelser og praksis, som alene for udlændinges vedkommende udelukker, begrænser eller stiller betingelser for beføjelsen til at udøve de rettigheder, som normalt er knyttet til udførelse af tjenesteydelser, herunder navnlig beføjelsen til:

- a) at indgå kontrakter, herunder navnlig værksleje- og lejekontrakter såsom arbejdskontrakter, samt at nyde alle af sådanne kontrakter flydende rettigheder,
- b) at afgive tilbud og som medkontrahent eller underleverandør at deltage i arbejder for staten eller andre offentligretlige juridiske personer,
- c) at opnå koncessioner eller tilladelser, som gives af staten eller andre offentligretlige juridiske personer,

- d) at erhverve, udnytte eller overdrage rettigheder og formuegoder, såvel løsøre som fast ejendom,
- e) at erhverve, udnytte eller overdrage immaterialrettigheder og de dertil knyttede rettigheder,
- f) at optage lån og navnlig at få adgang til de forskellige former for kredit,
- g) at nyde godt af direkte eller indirekte støtte, som ydes af staten,
- h) at få fri adgang til domstolene og tage alle retsmidler i anvendelse over for de administrative myndigheder,

i det omfang udøvelsen af den pågældendes erhverv medfører udøvelsen af denne beføjelse.

Som begrænsninger gælder endvidere alle vilkår, som i henhold til administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser eller ifølge administrativ praksis stilles for udførelse af tjenesteydelser, og som, omend de gælder uden hensyn til nationalitet, udelukkende eller hovedsagelig hindrer udlændinge i at udføre disse tjenesteydelser.

B. Alle forbud mod eller alle hindringer for flytning af ydelsens genstand eller underlag eller af værktøj, maskiner, apparater og andre hjælpemidler, der anvendes til ydelsens udførelse.

C. Alle forbud mod eller alle hindringer for overførsel af pengemidler, som er nødvendige til ydelsens udførelse.

D. Alle forbud mod eller alle hindringer for betaling af ydelser, når udvekslingen af tjenesteydelser alene begrænses af restriktioner med hensyn til de dermed forbundne betalinger.

For så vidt angår de overfor under C. og D. nævnte bestemmelser bevarer medlemsstaterne dog retten til at kontrollere, om og på hvilken måde overførslen af pengemidler og betalinger finder sted og til at træffe de forholdsregler, der er strengt nødvendige for at hindre overtrædelser af deres love eller administrative bestemmelser, navnlig vedrørende tildeling af rejsevaluta.

Afsnit IV. Ligestilling af medlemsstaternes statsborgere

Så længe begrænsningerne ikke er ophævet, håndhæves de af hver medlemsstat over for